

ahmet yürekli

**BİR YILANSIN
KARDEŞİM**

şiiir/'89

811
YÜR
[t.y]
k.1

OVA
YAYINEVİ

AHMET YÜREKLİ

Bir Yılsın Kardeşim

AHMET YÜREKLİ, 1964 Nizip doğumlu. Çocukluğunun büyük bir kısmı Konya ve Adana'da geçti. İmam Hatip Lisesi mezunu. İmamlıktan, tiyatroculuk, karoğraflik, fotoğrafçılık, spor kulübü yöneticiliği, dergi yönetmenliği ve gazete bölüm şefliği gibi pek çok meslekte deneyim kazanmıştır.

İlk çalışmasını 1980'da *Yeni Devir*'in sanat-edebiyat sayfasında yayınladı. *Ova Yayınları*'nı kurdu ve bir dönem *Ova Ekin Dostları Dergisi* nin yönetmenliğini yaptı. Adana'da Ekin Dostları Şiir Şenliği adında geleneksel şiir yarışması düzenledi.

Şiir ve deneme türlerinde verdiği çalışmalar, şimdiye kadar *Türkiye'de Yarın*, *Yeni Devir* ve *Milli Gazete'de*; *Aylık Dergi*, *Güldeste*, *Ribat*, *Kadın Aile*, *İslam*, *Akdeniz Yazın Seçkisi*, *Son Yaprak*, *Ova Ekin Dostları* ve *Mavera* dergilerinde yayımlandı.

Kimliksiz Günler adlı deneme kitabından sonra bu ikinci eseri olmaktadır.

ADANA BTÜ İSİ

KÜTÜPHANESİ

ADANA

BTÜ

İSİ

KÜTÜPHANESİ

ADANA

BTÜ

İSİ

KÜTÜPHANESİ

ADANA

BTÜ

İSİ

KÜTÜPHANESİ

ADANA

BTÜ

İSİ

KÜTÜPHANESİ

ADANA

BTÜ

İSİ

KÜTÜPHANESİ

ADANA

BTÜ

İSİ

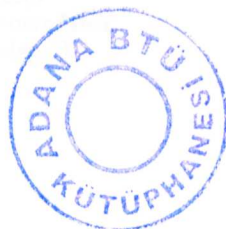
KÜTÜPHANESİ

ADANA

BTÜ

İSİ

KÜTÜPHANESİ

OVA YAYINLARI/ DÖRT
ŞİİR/ÜÇ

●
KAPAK

ali okur

●
İÇ DÜZEN

recai yahyaoglu

●
DÜZELTİ

ismail aydın

●
RESİM

yusuf erkişi

●
DİZGİ

tanıtım ajans

●
BASKI

kardeşler

●
BİRİNCİ BASIM

Eylül '989

●
ADRES

Ova Yayınları

Yerebatan Caddesi No: 41

Cağaloğlu/İstanbul

İÇİNDEKİLER

aşk-ı hakikî, 9
naat-ı şerif, 10

RÜYA-I KAZİP

karanfiller bahtına, 13
savrulan, 15
mermi söylevi, 16
gece posteri, 17
kayıt, 18
kuyu, 19
bengi, 20

MÜSTEZAF DİVANI

ölü saat, 23
gece devriyeleri, 26
acıyla süslü, 28
depremi dudağım yaşıyor, 30
rahvan nehirler, 32
güneşin bir ziyaretidir, 34

AMAK-I SÜKUT

amak-ı sükut, 37
bir yılansın kardeşim, 45
şen olsun dünya, 47.

AHMET YÜREKLİ
BİR YILANSIN KARDEŞİM

OVA YAYINLARI

harâbat ehlini hor görme şâkir
defineye mâlik virâneler var

İbrahim Hakki

aşk-ı hakikî,9

gözlerimden savur bu kül dağını
takvaya açılmış bir gemi kıl kalbimi
Rabbim
rahmet pınarlarında bir çakılım ben

alnımız bir ova
yayılır ırgat bir sabah serinliğinde
kefen toparlar bir ömür
sürer aşk-ı hakikî.

naat-ı şerif

gönül fısıltım, tenimin sıcaklığı efenc
belli ki uzaklardan geliyor selamın
bir isyanla
bayrağında adın

alnın, bir âfet ufkun imzasıdır
ve ardınca yürüyen yel
savurur şafağın kuşlarını
kanla kabarıp aramız
muhtarım
özleminden aynalar döker sırlarını

senin süt damlayan alnını bu sabah
yaşam yüklü şiirlerle süslesem de
sürer, eksik etek evlerde telaş
ve kente yabancılığı akşamın

tandoğan meydanı 'nı tanık tutuyorum
-insan ocağına basılarak geçilen-
sabi taşlar ve günahım:
hafızam, mezarı yontu aşkların
benim, müslümana yaraşır bir yürekle
ömrümü ölümlere bölüşümün
hesabı hangi çağın?

gönül fısıltım, tenimin sıcaklığı efendim
söyleyeceğim çok şey var elbet
birikir gönlüme elif, be, te
harfleri hendekten geçirsem de
biliyorum, yokluğuna takatı kesilip
yollarımda yorulan dünya
gibi çökeceğim.

RÜYA-I KAZİP

karanfiller bahtına/13

bir gafil şafak sökülür bahtına karanfillerin
oysa bu kahr sürer zehir yurduna seni beni
ve bir ihanetten kopan alizeler
cünüp bir mevsim getirir denizlerime
uykusunu dağıtır nehirlerimin
hayat umuda anı kalır
bahar kalbinde güvercinler yemledikçe
üzerinde çiçekler açmış bir avuç toprak gibi gülümseyen
aşkıma gün yüzüne getirebilir. yüzüm

kar, vurulmuş güvercinler gibi düşerken omuzlarıma
halkım, köklü bir isyanla açılan kapıların ardında
dinamitle oynayan çocuğun elleri gibi masum
saçları gibi sorumsuzsa
ben, dilenci gönlü alıyorsam cebimdeki bozuk paralarla
etimin bir parçasını daha kurtarma kaygısındaysam
ateşinden cehennemin
şimdi beni, tedavülden kaldırılmış şiirler peşinde koşturma
sözünden caydıkça özüne sadık bilinen
harcı âlem bir hayatı süremem/bu ölüm demektir
gözlerimi yorma, kızgın bir kezzap kıvamında gözlerimi
bırakarak gururunu üç menzil gerilerde
her güneş bir yağmurla ağlayabilir

hasretin kalbime yük vurulmuştur
önümde bakir yolları leylâli dağların
kitabım sayfalarını çarparken yarınlarıma
dizime derman gelir

aklımı zora sürmüşüm
yağmur kendirleriyle örülmüş bu sorularda
vakti dolmuştur tomurcuğa duran çiçeğin
gökyüzü yüzüne bulutlar tutarak
kimliğini utançla saklayabilir bakışlarımdan
güneşin hesap defterinde üstümüz bu yüzden çizilmiştir

günüm bu hüznle boyandıkça güzel
elimdeki çiçekler bu aşk için solabilir
ömrümü çiğdem saatlerine çevirdiysem
gönüldür işi bilinmez
bu taze umutlar içinde
ölümü de ayrı sevebilir.

savrulan,15

başımı denizlere eğsem
de ağlasam, gözlerim yaşarmadan:
geceyi beklesem, kanatlarımı
parçalamasam kağıtlarda. genç yaşta
ölüm haberlerinden kurtaramasam da
yüreğimi; bir becersem
şiiirleri melhem diye yaralarımaya sürmeyi.

dostlar aramayınca da
sevincimi hasretimi kaybetmesem
kendimi dağıtmasam
    rüzgarın bulamadığı güller gibi.
asi şiiirler dağıtsam ülkelere
    muştular götürsem
düş elbiselerini giyip çocuklar
gözlerini dünyaya getirse
    bir bahar gibi
    önünden kaçamasam.
avuçlarım gökyüzü kalsa böyle
yıldızları dökmeden yüzüme sürsem
ağlasam, yüzüm dökülmese
    eğince başımı denizlere

mermi söylevi,16

derinde titreşen ışıklar
boşanır bakışlarından;
öpüşün şavkıdır şimşeğin
alnımda. gök erir
yağmurlarla, oysa yazdır:
cafe 'de parası çıkışmayan bir kızın
yüzüdür yaşamın dişlenen eylülü.
dolusun, iç çekmelerin
gömleğinin kırar düğmelerini;
bir özlem sonu eline geçer mektuplarım
umutlarını kırar bir kadının
aşkı ihmalle kirli.

kanaryaları avutmaz masalım:
aşk tufandır, yıkımdır da
o/zan mıyım
bir tutuklu şiirsin
dilimde? benden işitmiş ol:
görmedim, müntehir kuşların
pişmanlığını demekle de
bitmiyor çağın zina soğukluğu.
saçların redif, ellerin
kafiye değilse de yitirmiyor
yaşamın şiirliğini.

güneşten ürken geyiklerin
ülkesi gözlerin: sevdaya çalan bulut
gölgelerinde karanfiller
yargılanıyor arefe gününde.
senin, yaşamı kuşatan eylemin
merminin hedefe sadakatiyle
deviniyor içimde: bağından sular
fışkıran kaya anlamın, yanımda.

dil harlı, gönül
harlı doğuş içredir hem.

X gece posteri,17

eşiğinde miyim
kapını çalamadan ölen
rüzgarım kıran camlarını
evinin, öyle.

mor söyleşisi şimşeğin
miyim/ yeri göğü yalayan
iveli bir bıçağın şavkında
şarkı söyleyen köle yüzleri
bırakan mıyım bıçkın
aynalara.

toprağın fırlattığı uyluk
kemiği mi bir kadının
tutduğum dal? kıyısı saçlarına vuran
deniz mi yorganım? okuduğum
cinnet şiirleri sersem
bir kadının sigara paketinden.

yağmuru avuçluyor
denizle yıkanmış çocuk
şehirden önce, şarkılardan
önce, gençliğine rağmen karanlık
avuçluyor yağmuru.

eşiğinde miyim
kapını çalamadan ölen
rüzgarım un eden
camlarını evinin.

✂ kayıt,18

gölperim, gözlerin bir kurşun
bilmem gördün mü vuruluşunu
dalda ötüşen bir yavru kuşun?

kuyu,19

kaşlarımı deviren yaşam ne bilsin
süzüldüğüm acıyı, ölümleri?
kekliğim, de bana
bir beyaz leylak mıdır bekaleti gecenin
bakılmış ayna yüzleri
kadınların, oysa
temiz neyi var yaşadıklarımın?

ağlıyorum, damlalar gözümde kalıyor
rüyama girince patlıyor kardeşimin balonu
kedimiz yavrularını boğuyor
annem, rahmetli babamın kazağını söküyor
enişleme kaşkol örmek için.

sesimin yokuşunda terli kelimeler
bir daha dilime gelmese haksız mı?
anılar nehri acımasız kabarmakta oysa
hikayem meydanlarda eskiyor
kalbim kanıyor.

dünya, afişlerden döküyor
yaşamın sonu gönül tatili sanki
telefonla konuşuyorum, içime kara yılan akıyor
şirler hakkını vermiyor kalbime.

bengi,20

saçların serilir denizin köpüklerine
gözlerin kızaran ufukları hayatın
gönlün ki çekilip gider yağmurlu vadilere
herşey yalnızlık kadar soğuksa yaşamak için
bir daha ser saçlarını gökteki bulutlara.

MÜSTEZAF DİVANI

ölü saat,23

günahı boynuna, ipleri inceldiği yerden kırılan halkımın
ben, uykunun kanını sömürmedim gözlerimle
yüzleşince bir gelin

aynalarda laçkalaşan görüntüsüyle
şarkıların bitimindeki hüznünde
eşsiz durgunluğunda ikindilerin
taze can bir çocuğun salınan ıslak beşiğinde
yeniledim kendimi ve sözcüklerimi
ölüm tünellerinde tüketemediğim ömrümü
yolunuzda tükettim.

dalgalarla şehvete gelmiş kıyı taşlarının yalnızlığında
hürmet kuşları yemledim mevsimi ayartan sesimle
bungun anlar geldi zamanın avuçlarında
banyo bacalarında sis, ölü saat; deli duygular
buzlu ayran sohbetinde fakülteli kardeşim
ablam biçki dikiş kursunda
annem, bir de ben
bir de peçetelerle kurutulmaya çalışılan kanı zamanın.

tuşa geldi yüreğim bir şiirin ilk dizesinde
acı ve fena anlamlar beni dize indirdi
yüreğini kiraya vererek ekmek kazanan
şairlerce de takdire değmezdim
bana bir çöp sigarayla kazanılan dostlukların
onarımı için özel ders verilmedi.

aynalardan yanıt umar sorgulamalarım da oldu
kafa tasımı su tasıyla karıştırdığımı anımsamasam da
bir an, bıçağın teni terkediş sıcaklığını
dudaklardan ve alevden çaldığını düşündüm
bu düşünceler beni ağıta çağırırdı
birbirinden anlamlı binbir ölümlere çağırırdı
hasret pınarlarında yıkardı.

mükellef şairler gibi gözlerim vardı
adım, esrik sayfalarında tipo dergilerin
bir kadın beklerdi asker kocasını sıcak yatağında
hayatın oyunlarına karşı oyun koymadım
ilham melekleri beni aradığında buldu bu yüzden
hiçbir gönül doymadan kalkmamalı bir dizemden
sonraki dize de benim diye
sesimi ve ellerimi kullanmadan
kalbimin uçurumlarını
düşen bir yaprağın semaya çizdiği kavislerden
doğan duygularla doldurmasam da
koluna girdim
isyanın yeşil gözlü çocuklarının.

şimdi, hayatın elinde kalan anlamımı düşünüp
parktaki kanepeye sırtüstü uzanmış
saatlerce ağlıyorum
ne ankara duyuyor
ne adana sesimi tanıyor hala.

sen, toprağına bir yağmur altı arayan kadın
çiçeklerine tecavüz edildiğinde
yaşadıkça ağlayacağını düşündün
umutların gezindi günün erilmezliğinde
nefesin ve amber çiçeğı
ne denli yabancı bilsen bu gecede
bir şehrin geçmişı ve geleceğı
yuğruldukça sıcak sesinde
ve sözcüklere utanmayı öğretince yüreğın
bir halkın alınında kadın özgürlük aşısıdır
diyeceğim bir şiirin en alımlı yerinde
susmanın yakamı toplamasıyla çıktım çileden
sözün alevleri içinde durdum
imgeler bir kuşa binip uçuyor şiirlerimde.

gece devriyeleri,26

acıların kavşağında hep dostlarımı buluyorum sararmış
benizleriyle
küfü saçağa dökülen mahpus demirleri rüyalarım
girişiyor: korkuyorum
cumhuriyet caddesi karları bir türlü silkemiyor üstünden
ara sokaklarda kömür sobalarının isisi serpiliyor bembeyaz
karlara
yaş ilerliyor, alnımdaki çizgileri yorgun nehirlerle
benzetiyorum
sakal olgunlaştırıyor insanı buğulu aynalara bile sır
vermeyecek kadar
-ertan, tut ellerimden kardeşim bu şehrin kaldırımlarında
aklı başında sarhoşlar gezer-
kızın gülücükleri takılıyorsa aklına, yüzünde depreşiyorsa
tebessümler
bundan, iki satır tenbihi evdeki kızlara getirinceye kadar
cuma vaazlarıyla kan ter içinde + çareler ortasında
bocalayan hacı memduh'a ne?

gece devriyeleri için güvenemiyorum yüreğimi günahlı
insanların içine
ali kardeş, gel bugün de evde içelim çayları vaz geç şu
kavgaya işinden
sabahlara dek murat'ın memleketten getirdiği
fındıklardan yiyelim.

acıyla süslü,28

ne serüvenlere kapıldı da söğüt dallarına tutunup çıktı
kalbim

yılların yâdigarı acı ve hüznün kayalarını taşır dururum
doğdum, anlayışlarımı süzdüm yaşamın gözeneklerinden
işte cesaretim dokunsanız ya gözlüğüme
gözlüğümün bir camı güneş bir camı ay.

hayatın uçurumu, haytanın biriyim
ağzıma göğsünü basarak büyümemi hızlandıran annem
başımı okşamasıyla kafamın çalışmasını düzenleyen babam
kardeşlerim, ah kardeşlerim; sakalıma takıp gezdirdiğim
yıldızlar

acıyla süslendim, sevinçleriyle ağırlığı arttı yükümün
bir türkü yakayım derken dudağımı kül ettiğim yaştan beri
ürküttüğüm turnaları avlayan çocukları dövdüm okulda
uçuşunda özgürlüğünü gördüğüm turnalar olsun istedim
silahını gönlüme çevirse de avcılar, turnalar olsun istedim.

bırakın, kitabıma kafesler öreyim ışık çubuklarını büküp
satırlara hüznümü eker gibi aldatayım gelecek baharı
yağmurlar boşluktaki sesimi ıslattı, serinleyen tek ben
olayım
anılarım pazarlara düşecek biliyorum kurtaracak dostum da
kalmadı
iyisi, yalnızlığıma oturup dilimi bağlayayım kördüğümle.

işte cesaretim dokunsalar ya gözlüğüme
gözlüğümün bir camı güneş bir camı ay.

depremi dudağım yaşıyor,30

yarama gül yaprağı basıyorum hüzmeli farların aydınlığında
kimliğini kanlara sürüyor gazeteci amcam, saçını kumlara

gözümün karası karanlık bir çağı öykünmede
beyazı kuşlarını katliamlara uğramış kalbimin
seken bir kurşun muyum sevda alanlarında
nişan bozdum melekler tanık yıldızlarla
imdi diz çöker önümde sözcü birlikleri
kanla kumun alaşımında üniformalarıyla.

o usta şairlerden çalınan dizeleri bulamıyorum artık
bütün duyarlıklarım yerini unutkanlığa terketmede
onuruna leke sürmede
güneşi bir rozet gibi yakasında taşıyan adam.

ikinci sularının akıntısında büyüdüm
ince esintilerle yüreği kabaran incir kuşlarının
toprağı ayaklarıyla ezen okyanusa olan isyanını
umudunu piyango çekilişlerine bağlayan gençlerin
saçından dökülen kepekten anladığımı
saçı kepeklenince kabullenen sen
rüyada da rahat bırakmadın
depremi yaşayan dudaklarımı.

yarama gül yaprağı basıyorum hüzmeli farların aydınlığında
kimliğini kanlara sürüyor gazeteci amcam, saçını kumlara.

rahvan nehirler,32

beni yeşil uçurumlara çağırmasın gözlerin
devirsin yüzümü gönlüm atıldığı ateşlere.

yarimin kınalı saçlarına eser
alil yelleri bahtın
ki acılar aranandır
hissettendir eksikliğini mutsuzluğumda
medar-ı iftiharındır
çulsuz varlığım
sığıntı anılarına.

güller kolaydan terkeder sevdayı
eğilimi solmaya adanandır
kalbimin umut ermez ufukları ardında
bir eylülü eksilterek genişleyen dostluğum
yıkılır
mundar çiçekli bağlarda
unutma.

beni böyle ölüm berraklığına ayırmasın gözlerin
rahvan nehirler geçti kaderimden yıllarca
kuşluklar çözüldü rihtiminde denizlerimin
ardımca yola düşmüş firari kurşunlar
bırak uzasın yorgunluğum.

çoğalan çok şey var aramızda
mor sükûtundan bunu anladım akşamın
aynı mihval ile
tutarak sedef elinden üvey çocuklarımın
gel, yeniden birikelim huzuruna gecenin
koşalım aklımızı anlamına yaşamın
uzman aşıklar gibi çıkararak taşların üstüne
büyük bir özenle kıralım putları
yaşamayı denediğimiz depremler hatırına.

güneşin bir ziyaretidir,34

yaralarımı öpen dost dudaklar okusun bu şiiri
mıntanımdaki kanım kadar güvenmeliyim o sese
kimselere sezdirmeden taşıdım acıyı bunca yıl içimde
gözlerinin içi kadar sıcak ayrılık türküleri söyledim
güneşi gözlerinden umdum öfke birikimlerinde

yağmur suları da söndüremez gönlümün cehennemini
boşa değil öksüz şehrin bulutlara belenip
bir ananın kollarına atılır gibi raylara sarılışı
engellemez âşığı
gurbete koyulmak mukadder bir ezadır artık

şiir yüreğimde kımıl kımıl
ben bu yangını gözlerinden almışım

yavru kuşların kanatlarına sığındım kendimden kaçarken
beni sen getirdin isyana yüreğim
kırılıs ellerim
ben bu nehirleri alkışlayacağım.

kuyu başlarında düşünmekle kurtaramazsın beni
aşiretsin, bakır helkeler devirsen de tutuşmuş
damarlarıma

yaralarımı tütünle sarmaya çabalasan
yüreğimi almaya kalksan bir memleket türküsüyle
cehle yorulursun güzelim
ben hep garip kalırım hayatın anlamında

yeminliyim, torosları kaldırıp atmadıkça yerinden
yüreğimden atmış sayılmam acımı.

şarkıları gökyüzünü öpüp de söyledim
dostumsan bul bu âşık yüreği
seherlerde söylediği şiiri dinle.

AMAK-I SÜKUT

amak-ı sükut,37

cefa sataşır yasımıza
rüzgarı kanlı botuyla dolaşır
şehrimizin canında
çatıları boğazlanır evlerimizin
şiiirlerim sokakta okunur, unutulur
imgelerini kurtaran bir dize
anlamını zor atar
hayatı ehveni şer saymayan sevgilimin gönlüne.

ağacıyla
taşıyla
alın gibi ovasıyla
ve kirletilmiş hayatıyla
kapım açıldıkça içeri dalan günahlarıyla
bu oyuncak dünya
dilinin ucunda şeytanın

tanrularına kul olmayan kelimelere
kucak açtıkca dualarım
üzerine fil orduları saldı cesaretimin
ağıdıma güneş yağmuru
sessizliğime kızıl deniz dediler
ekmeği ve kitabı ayak altından alışım
meleklerin kıyamımı süslemesiyle
çileden fırladıkça çılgın
dünya
aklında dönüyor şeytanın.

karnına taş bağlamış bu topraklara
vatanım dedikçe zevcem
köyümün sultanı gelin
namımı kalbine muska takıyor.

gözlerim ikindi serinliğinde bulur ışığını
ve silker üstünden tozpembe gölgeleri
bulgur pilavlı akşam sofralarındaki sessizlik
ruhumu hayatın namusu kılar
acıyı tavaf ederken yüreğim
kirlî bir şeritle ayrılır arası yılların
ve ömür sürer bir celladın korkulu rüyalar gördüğü
son uyku çekilmezliğinde
gönülsüzüm yaşamaya seni
casusların bile eline geçmeyen macera.

ben de anı tazeledim bakarak mücahit resimlerine
hikayem yalan harmanı
sesimi budadı anlattığım her destan
dibine yığıldı sözümün
içtenliği
mesajı
sıcaklığı.
bir kartpostaldaki gülümseyişimle
avundu halkım
bu ham başımı verdiğim sevda
kucağında
istedim toptasın yüreklerimizi

gözlerindir bileklerimdeki kelepçe
sevgilim
ümitlerimi ardında söndüren parmaklık
bakışlarındır
sözlerindir
çiçeklerimin ölümü bekleyişi bundandır
tarlalarımın çoraklaşması
derelerimin kuruması
tesellim canımın üç tomurcuğu çocuklarımı
saplamak zulmün bağına
bundandır.

beni şaşırttıysa ilkyaz yüzlü kızlar
gönlümü yangına verdiyse biri
o bir avuç cehennem pencerelerde
bir ağıtla biten acıları geldi aklıma
savuştum
türkûleri içime gömüp.

aldanıř köprülerinden geçtim sana varmak için
isyan
acı kafeslerinde büyüdü zihnim
ehil ve hainsem
dizinin bağı çözülmüş devlet utansın.

bir yanım pervasız kurşun püskürür
bir yanımı karanfilin yedi nesline adadım
ebabillere yuva kurmam
anlaşılmadıysa
mağaraları dolaşın
yüzyıllık uykularında sizi bekleyen
belki bir kıyamet vardır
bir tufan
korkmayın
kurtarır sizi cüzdanlarındaki tılsım
rakamların esrarı "

yürüyerek aştım denizleri
kıyıda gemim yok, yakamam
geçtiğim günler bir daha kabul etmez beni
devletler kabul etmez
cubbeler
    sarıklar
        çarıklar
rahleler ve kitaplar kabul etmez
yüklediğim kanlı sevap
yürütür beni bir yeminin izinden
giderim haritalarda gösterilmeyen bir yarına
tarihi yazılmamış hayatlara varırım

sen

bahçesine bir bahar arayan kadın
saksıda ağırlayabilir misin rahmeti
toprağa kadar ağlayacağını düşündün
güzelim

yanlış

artık beni umut yapan yükü verebilirim sana
muştunun alnındaki kaderimi
aşkın yüzünden okunan hikayemi alabilirsin elbet

işte kesildi kalbimin rüzgarı
susuyorum

sönüyor aklımdaki yıldızlar
bir aydınlıkla sarsılıyor şimdi
sözümdeki görkemi coşkunun
her ânın elinde bir cennet
giriyor hayatına.

bir yılansın kardeşim/45

gecenin rûhundan bir parçasın kardeşim
bir yılansın
    delip duvarları
            can evine sokulan.
titrek bir sessin derinlerindedey barınan
ve korkak bakışlısın
    hüzne hapsedilen
bir aciz telaş içinde
raks edersin kaval sesine
sürünerek geçersin beşikten mezara
cehaletin midyedir
    kapanmışsın
        rahatsın.

saydırırsın kendini, kara milyonsun
oyanabilen rakamsın celladın defterinde
toplarlar
    çıkarırlar
        bölerler
            çarparlar
sürü ile tutulur hesabın
    uysallığın hangi mertebesinde
iteatin dereceleri yazılı alnında
bilmeden koşarsın salhaneye
zevklere kurban kılıp kendini
saf
    mağrur
        ve dokunaklı halinle
koyunluğa özentide yaşarsın.

zulüm varlığını borçlu cehaletine
sayende ezildik

sömürüldük

ve kanımız döküldü nihayet

kadehlerinde pişmanlığımız

ehramlarında başımız varsa

ve yüreğimizin patlamaları

şenlik katıyorsa karnavallarına

suç senin, üstüne almasan da

senin kabahatinle dünya bu durumda.

taş altında barınan

rakseden ve doyan

bir yılansın, soğuksun

korkaksın gözümün içi kardeşim

kahpece ihanetine uğrasan da cehaletin

sömürülsen

birinden çıkıp diğerine girsen de zulmün

bu dünya bizim, aziz kardeşim.

şen olsun dünya/47

bir polisin maaşı eder sandım bunca yıl
başımı

bir akşam serinliğinin kanatları altında
kalbimdekileri yoklayınca teslim olduğum öç
başladı kelimeler kasırgası
mürekkep tufanı

gece,

çıkıp gel nuh'un ömründen
yüklen kirletilmiş sıcaklığını yalnızlığımızın
başına bir eş çıkar da
canıma kaseden huyu tutar yine
generalim, maaşını sayar
sayar.

kar, vurulmuş güverciler gibi düşerken
şehre

son nefesle söyleriz türkümüzü.:

kardeşim vurulmuş şen olsun dünya.

OVA YAYINLARI

İnsan Yüğü
Şiir
Mustafa Yürekli

Kimliksiz Günler
Deneme
Ahmet Yürekli

Sevdalar Tünemiş Şu Yüregime
Şiir
Baki Ayhan

Bir Yılsın Kardeşim
Şiir
Ahmet Yürekli

acıların kavşağında hep dostlarımı buluyorum sararmış benizleriyle
kūfū saçağa dökülen mahpus demirleri rüyalarımaya giriyor:korkuyorum
cumhuriyet çaddesi karları bir türlü silkemiyor üstünden
ara sokaklarda kömür sobalarının isı serpiliyor bembeyaz karalara
yaş ilerliyor, alnımdaki çizgileri yorgun nehirlerle benzetiyorum
sakal olgunlaştırıyor insanı buğulu aynalara bile sır vermeyecek kadar

ATÜ Merkez Kütüphanesi

811/YÜR

5000/tl.